

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **P. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 5. 2006, č. j. 24 Az 494/2004 – 67,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 6. 3. 2006, č. j. 24 Az 494/2004 – 54, zamítl žalobu žalobce směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 7. 2004, č. j. OAM-2326/VL-07-12-2004, a rozhodl dále, že žádný z účastníků, ani Česká republika, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaného nebyl žalobci udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a dále na žalobce nebyla vztažena překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 téhož zákona. Krajský soud dospěl v odůvodnění rozsudku k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce kasační stížnost a požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 26. 5. 2006, č. j. 24 Az 494/2004 – 67, zamítl žádost žalobce o ustanovení zástupce z řad advokátů. V odůvodnění konstatoval, že žalobce nesplnil povinnost doložit soudu věrohodným způsobem, že nemá dostatečné prostředky, když nereagoval na výzvu soudu k předložení potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, kde argumentoval svými ústavními právy a požádal o odklad účinnosti napadeného rozhodnutí.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že napadené usnesení Krajského soudu v Ostravě bylo stěžovateli doručeno dne 5. 6. 2006.

Napadené usnesení obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti. V poučení napadeného usnesení je v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení, a to k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Podle ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno v pondělí dne 5. 6. 2006. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v úterý dne 6. 6. 2006 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pondělí dne 19. 6. 2006 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 19. 6. 2006 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však vyplývá, že kasační stížnost byla podána k doručení Krajskému soudu v Ostravě na poště P 7 pod č. R až dne 4. 8. 2006, tedy opožděně.

Z výše uvedeného je tedy zcela zřejmé, že kasační stížnost je opožděná. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 5. 2006, č. j. 24 Az 494/2004 – 67, odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

Nejvyšší správní soud doplňuje, že podáním ze dne 19. 10. 2006 vzal stěžovatel zpět kasační stížnost podanou proti rozsudku Krajský soud v Ostravě ze dne 6. 3. 2006, č. j. 24 Az 494/2004 – 54. Nejvyšší správní soud však nemohl rozhodnout o zastavení řízení o této kasační stížnosti, neboť mu spis nebyl předložen k rozhodnutí o této kasační stížnosti a podle ustanovení § 108 odst. 2 s. ř. s. je rozhoduje o zastavení řízení pro zpětvzetí podané před předložením věci Nejvyššímu správnímu soudu krajský soud.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. října 2006

č. j. 4 Azs 198/2006 - 84

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu